

Niets

is zonder de N van nu

iets

F. Stegehuis

Het Niets

We zien vele dingen om ons heen. Dat zijn dagelijkse waarnemingen, die ons het bestaande iets tonen. Staan we buiten en kijken naar boven, dan zien we wolken. Er tussen is niets waarneembaar. Dat lijkt op niets. Bij goed kijken bestaat de kans, dat we toch iets zien. Bv. muggen, vliegen, een wesp en soms vogels of een vliegtuig met 100 passagiers met een gemiddeld gewicht van 70 kilo. Dat is 7000 kilo plus het gewicht van het vliegtuig. Al deze genoemde zaken hebben een zeker gewicht. Met de snelheid van voortbeweging tonen zij daarmee de draagkracht en de zweefkracht van de niet waarneembare atmosfeer.

Verder voelen we de atmosfeer als koud en warm, nat, droog of winderig. De wind kan zelfs in storm overgaan, waardoor bomen geveld worden en zware takken afbreken. We kunnen dus niet zeggen, dat er tussen hemel en aarde niets is, omdat het niet waarneembaar is. Microscopisch en chemisch zijn we thans in staat het niet waarneembare te ontleden.

De atmosfeer is buiten de reeds genoemde dieren en werktuigen gevuld met viroïden, virussen, bacteriën en veel andersoortig gedierte zoals ééncellig en weinigcellig gekrioel. Daarnaast is het vervuld van atomaire eenheden zoals koolstof, waterstof, zuurstof en stikstof, om er maar enkele te noemen en ook de niet waarneembare moleculen zoals koolzuur, water en stikstofverbindingen.

Naar kracht kunnen er minuscule zaden in zweven. De zee kan bij zon, door verdamping van water zoveel waterdamp veroorzaken en daarnaast door storm zoveel water minuscuul doen opspatten, dat vele door erosie vrijgekomen mineralen opspatten, en in het luchtruim voortzweven, die wortelloze planten zoals algen, mossen, korstmossen van voeding voorzien.

De wetenschap

Wij zijn in staat deze attributen vast te stellen. Onze primitieve voorgelachten zonder wetenschap en optische middelen konden alleen vaststellen, dat er verder niets was. Heden ten dage hebben we nog steeds moeite met het woord *niets*. Als je boodschappen doet en de laatste centen uitgeeft, valt er gauw de opmerking: 'Ik heb geen cent meer, helemaal niets meer'. Dan is dat persoonlijk, want de banken puilen uit. Je kan geld lenen of door werk loon verkrijgen. Door handelingen of werkzaamheden is er van alles = *iets* te vergaren

Daardoor ontstaat tegenstelling = TST. Bij de bank de eis van terugbetaling met rente. Bij de lener de plicht van aflossing. Bij de arbeider de eis van loon, de werkgever de plicht van uitbetaling. TST vinden we altijd terug en is de basis van het *iets* en bevestigd, dat het niets niet bestaat

Dat geldt ook voor een kale zandvlakte. Een vormeloze zandvlakte, waar niet iets te zien valt. Graven we daar: 1 een kuil van een vierkante meter, dan ontstaat er: 2 een diepte, waar je: 3 in kan vallen. Als TST: 1 een even grote bult zand, is: 2 hoogte, die: 3 beklommen kan worden. Door deze handelingen ontstaan er 2 x 3 zichtbare tegenstellingen en een oneffenheid.

Zo is het ook met de tijd van voor het ontstaan van het huidige heelal. We weten dat, $+1 - 1 = 0$ Dwz. dat 0 een TST is van + en -. Plus een bepaalde volheid die de evenredige leegheid van min doet ontstaan. Dit nemen we waar als elektriciteit en magnetisme. Die vertonen de TST plus en min. Latente krachtvelden, die hoe dan ook geactiveerd zijn, waaruit zich een pluraliteit gevormd heeft, waaruit tegenstellingen zijn ontstaan, die thans waargenomen zijn als upquarks en downquarks en zijn en door Gell-Mann omschreven als plus en als min. Deze vormen 2x de - protonen en 1x het neutron +.

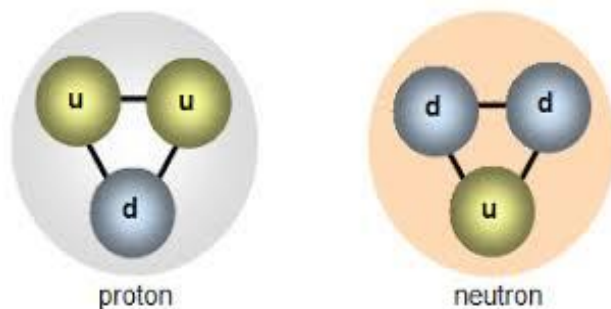
++

--

Zetten we twee hoefvormige magneten tegen elkaar, dan hebben we een tegengesteld krachtveld van plus en min, die elkaar aantrekken. Zij vormen één geheel, waar kracht voor nodig is om ze uit elkaar te trekken. Alleen bij een klik laten ze makkelijk los.. Draai je er één om dan krijg je ze met geen mogelijkheid tegen elkaar.

Laten we eens aannemen, dat de tegendruk 1/1000 mm. Is, dan kan door de veelheid van het totale heelal er een enorme tegenstand ontstaan. Zo is ook het heelal te bezien als een magnetisch gebonden éénheid. Slaat die door een trilling los, dan dwarrelen de plus en mins door elkaar en trekken zij door hun tegenstelling elkaar aan of stoten elkaar af. Deze TST worden omschreven als up- en down quarks en weten zich te vormen tot protonen en neutronen

De natuur kent alleen wetmatige mogelijkheden en geen -onmogelijkheden. Dat houdt in, dat alleen de mogelijkheden toegepast kunnen worden. De partikels vormen **de up- en down-quarks** en zoeken elkaar wetmatig op en vormen de **Protonen en de Neutronen**. Twee protonen en één neutron vormen samen het kleinste atoom, het hydrogenium. De twee protonen vormen samen 4 uq en 2dq. Het neutron 2 dq en 1 uq. Dwz dat er 5 uq zijn en 4 dq. Er blijft dan 1 uq over en die verbindt zich met een elektron. En zo is het eerste atoom hydrogenium een feit.

Dit atoom hydrogenium is het eerste atoom in het Periodiek systeem van Mendelejev en bouwt de samenstelling van het verdere atoomstelsel. Dit systeem reikt tot 103 elementen. Dat is de basis van alle materie, die op aarde gevonden wordt. Deze materie kan zich door de TST van plus en min verbinden tot moleculen, die zich wederzijds ook weer kunnen verbinden tot verdere moleculaire opbouw..

George le Maître heeft de oerknal bedacht, waaruit een singulier oeraatoom het heelal is ontstaan, waarbij de kracht van deze knal, de oorzaak is van de uitdijning.

Het lijkt een onmogelijkheid dat het totale heelal zit opgesloten in een enkelvoudig oeraatoom. Die massa van het totale (voor ons bijna oneindig) grote heelal is niet samen te persen in een singulier oeraatoom.

Ontlading van een niet zichtbaar spanningsveld geladen met de TST van plus en min, waaruit krachtvelden ontstaan van magnetisme en elektriciteit, die een pluraliteit vormen lijken veel aannemelijker. Dit als samengedrongen veld met afstoting van plus en min veroorzaakt dan uitdijning, met als resultaat het huidige universum. Door dit krachtveld ontstaat er door onderlinge weerstand, die rotatie en aantrekkingskracht bewerkstelligt, waardoor er stelsels ontstaan zoals galactica's, planetenstelsels, zwarte gaten en supernovae...

Samengevat is een singulier oeraatoom een onmogelijkheid. Een pluraliteit van plus en min, die in oorsprong een aaneengedrongen samenstelling was van de zelfde grootte als het heelal en zich ontleedt lijkt dan aannemelijker.

F..Steghuis
21/05/ 2019
Hilversum